

Appel iværksat den 29. april 2013 af Bonvecchiati Srl til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. februar 2013 i de forenede sager T-278/00 — T-280/00, T-282/00 — T-286/00 og T-288/00 — T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Bonvecchiati Srl (ved advocati A. Bianchini og F. Busetto)

De andre parter i appelsagen: Comitato »Venezia vuole vivere« og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse afsagt af Retten ophæves.
- Der gives appellanten medhold i de i første instans nedlagte påstande:
  - Europa-Kommissionens anfægtede beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om støtteforanstaltninger til fordel for virksomheder i Venedig og Chioggia fastsat ved lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 om nedsættelse af sociale bidrag, annulleres for så vidt det er relevant og i sagsøgerens interesse.
  - Subsidiært annulleres den ovennævnte beslutning for så vidt som den pålægger en forpligtelse til at tilbagesøge de indrømmede nedsættelser, og for så vidt som den pålægger en forhøjelse af det beløb, der skal tilbagesøges, med renter for de i dommen fastsatte perioder.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat ni anbringender:

Første anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet der ikke er taget hensyn til, at de pågældende foranstaltninger ikke gav de berørte begunstigede nogen fordel, idet foranstaltningerne havde karakter af kompensation.

Andet anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri fastslås, at de pågældende foranstaltninger ikke er egnede, men det alligevel vurderes, at foranstaltningerne påvirker konkurrencen og samhandlen på fællesmarkedet.

Tredje anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelserne i henhold til artikel 87, stk. 2, litra. b), EF [nu artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF] og artikel 87, stk. 3, litra b), EF [nu artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Fjerde anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra. c), EF [nu artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Femte anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra. d) og e), [nu artikel 107, stk. 3, litra d) og e), TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Sjette anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelsen i artikel 86, stk. 2, EF [nu artikel 106, stk. 2, TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Syvende anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri udelukkes, at der foreligger støtte med deraf følgende tilsidesættelse af artikel 88, stk. 3, EF [nu artikel 108, stk. 3, TEUF] og af artikel 15 i forordning nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Ottende anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 finder anvendelse vedrørende tilbagesøgningskravet.

Niende anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 finder anvendelse vedrørende pålæggelse af renter.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 29. april 2013 — Commerz Nederland NV mod Havenbedrijf Rotterdam NV

(Sag C-242/13)

(2013/C 207/38)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commerz Nederland NV

Sagsøgt: Havenbedrijf Rotterdam NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den omstændighed, at en garanti, der stilles af en offentlig virksomhed, tilregnes en offentlig myndighed — hvilket er en betingelse for, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107 og 108 TEUF — nødvendigvis til hinder for, at garantien som i denne sag er afgivet af den offentlige virksomheds (ene)direktør, der ganske vist i civilretlig henseende var beføjet hertil, men handlede på egen hånd, bevidst hemmeligholdt garantien og tilsidesatte den offentlige virksomheds vedtægtsmæssige forskrifter, idet han undladt at indhente godkendelse og råd hos bestyrelsen, og det derudover må antages, at det pågældende offentlige organ (i denne sag kommunen) ikke ville have bevilget garantien?
- 2) Såfremt de nævnte omstændigheder ikke nødvendigvis er til hinder for en tilregning til den offentlige myndighed, er de da uden betydning for spørgsmålet, om garantistillelsen kan tilregnes den offentlige myndighed, eller skal de nationale retter da foretage en afvejning af de øvrige elementer, der taler for eller imod en tilregning til den offentlige myndighed?

Appel iværksat den 2. maj 2013 af Manutencoop Soc. coop., tidligere Manutencoop Soc. coop. arl og Astrocoop Universale Pulizie og Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. februar 2013 i de forenede sager T-278/00 — T-280/00, T-282/00 — T-286/00 og T-288/00 — T-295/00, Albero Quattro Fontane m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Manutencoop Soc. coop., tidligere Manutencoop Soc. coop. r.l. og Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l. (ved avvocati A. Vianello, A. Bortoluzzi og A. Veronese)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og »Comitato Venezia vuole vivere«

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. februar 2013 i de forenede sager T-280/00 og T-285/00 og forkyndt den 25. februar 2013 ophæves og/eller ændres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen fremsat to anbringender.

For det første er Rettens kendelse behæftet med en retlig fejl hvad angår anvendelsen af de principper, som Domstolen har fastslået i dommen i sagen »Comitato Venezia vuole vivere« vedrørende Kommissionens pligt til at begrunde sine afgørelser på statsstøtteområdet. Navnlig har Retten ikke overholdt Domstolens afgørelse, hvori det blev fastslået, at Kommissionens beslutning »skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de nationale myndigheder kan gennemføre den«. Selv om den anfægtede beslutning ikke indeholdt de oplysninger, der var nødvendige for, at de nationale myndigheder kunne gennemføre den, konstaterede Retten ingen mangel i den metode, som Kommissionen anvendte i den anfægtede beslutning, hvilket udgør en retlig fejl.

For det andet er kendelsen behæftet med en retlig fejl hvad angår anvendelsen af de principper, som Domstolen har fastslået i dommen i sagen »Comitato Venezia vuole vivere« for fordelingen af bevisbyrden for så vidt angår forudsætningerne i artikel 107, stk. 1, TEUF. På grundlag af de af Domstolen fastlagte principper tilkommer det i forbindelse med en tilbagesøgning medlemsstaten — og således ikke støttemodtageren — fra sag til sag at påvise, at forudsætningerne i artikel 107, stk. 1, TEUF foreligger. I den foreliggende sag har Kommissionen imidlertid i den anfægtede beslutning undladt at præcisere »metoden« for en sådan vurdering. Følgelig, og uden at råde over de nødvendige oplysninger for i forbindelse med tilbagesøgningen at påvise, at de indrømmede fordele for støttemodtagerne udgør statsstøtte, har Den Italienske Republik vendt bevisbyrden, og pålagt den enkelte virksomhed, som modtager støtten tildelt i form af fritagelse for sociale bidrag at bevise, at de pågældende fordele hverken fordrejer konkurrencen eller påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne idet det i modsat fald antages, at den indrømmede fordel har en sådan karakter, at den fordrejer konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Sag anlagt den 7. maj 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-252/13)

(2013/C 207/40)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Martin og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene